

3. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Investment : Terms and Conditions)

3.1 นโยบายส่งเสริมการลงทุน (Investment Promotion Policy)

นโยบายของรัฐ คือ การกระตุ้นการลงทุนภาคเอกชนและการลงทุนจากต่างประเทศ ในปี 1998-1999 รัฐได้ปรับปรุงกฎหมายให้อำนาจต่อการลงทุนจากต่างชาติ อย่างไรก็ตามก็ยังมีการใช้กฎหมายส่งเสริมการลงทุน (Foreign Capital Investment) ปี 1967 เป็นหลักพื้นฐานอยู่ ตัวแทนจากหลายกระทรวงกำลังดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายส่งเสริมการลงทุน ซึ่งอาจมีผลประกาศใช้เร็ว ๆ นี้ กฎหมายผ่านการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมานานกว่า 3 ปี วัตถุประสงค์หลักอย่างหนึ่งคือ การปรับปรุงให้สอดคล้องกับโปรแกรมการปฏิรูปทางเศรษฐกิจของ IMF

การลงทุนในประเทศอินโดนีเซียแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ การลงทุนของนักลงทุนในประเทศ (PMDN) กับการลงทุนของต่างชาติ (PMA) การลงทุนที่มีการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติในสัดส่วนใดๆ ให้ถือเป็น PMA คณะกรรมการประสานงานการลงทุน (The Capital Investment Coordination Board, BKPM) ซึ่งอยู่ภายใต้ Board of Investment and State-Owned Enterprises (BPM-PBUMN) เป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติและการอนุมัติโครงการ กรมที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบในการลงทุนด้านน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ การธนาคาร และการประกันภัย BKPM หรือ คณะกรรมการระดับจังหวัด (BKPMD) เป็นผู้อนุมัติโครงการการลงทุนในทุกสาขา

ขณะที่แนวนโยบายหลักของ BKPM/BKPMD คือการเป็นจุดบริการในขั้นตอนเดียว อย่างไรก็ตาม นักลงทุนยังคงต้องประสานงานอย่างใกล้ชิดกับกรม กระทรวงที่เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกันกับหน่วยงานในภูมิภาค ยกเว้นการลงทุนใน Bonded Zones (Kawasan Berikat) หรือใน Integrated Economic Zones (KAPET) การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ครั้งล่าสุดได้ทำให้ขั้นตอนด้านเอกสารลดความยุ่งยากลง การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญได้แก่ BKPM/BKPMD สามารถอนุมัติรายการสินค้าทุนและวัสดุที่นำเข้ามาสำหรับโครงการลงทุนทั้ง 2 ประเภทได้โดยไม่ต้องผ่านการตรวจสอบและอนุมัติจากกรมศุลกากร

รัฐบาลอินโดนีเซีย พยายามที่จะทำให้กระบวนการอนุมัติการลงทุนจากต่างประเทศง่ายขึ้น ตัวอย่างเช่น โครงการลงทุนมากกว่า 100 ล้านดอลลาร์ ไม่ต้องได้รับการอนุมัติจากประธานาธิบดี ประธานของ BKPM สามารถอนุมัติได้ ปัจจุบันไม่มีขีดจำกัดสำหรับ BKPMD ในการอนุมัติโครงการ

ตั้งแต่เดือนมกราคม 2000 บางจังหวัด เช่น Jakarta District, West Java, West Kalimantan, East Kalimantan มีอำนาจในการอนุมัติการลงทุน เนื่องจากนโยบายการกระจายอำนาจ

ในปัจจุบันสามารถรับ Initial Investment Approval (IIA) ได้ภายใน 10 วันทำการ ซึ่งต่างจากในอดีตที่ต้องใช้เวลาเป็นเดือน IIA จะทำหน้าที่เป็นใบอนุญาตชั่วคราวได้นานถึง 3 ปี (สามารถต่ออายุได้) ซึ่งจะทำให้บริษัท PMA สามารถเริ่มธุรกิจได้ นอกจากนี้ IIA ยังช่วยให้บริษัทจัดตั้งบริษัทจำกัด (Perseroan Terbatas, P.T.) โดยการยื่นจดทะเบียนบริษัท (Deed of Establishment) Ministry of Law and Legistration (MOLL) จะเป็นหน่วยงานอนุมัติการจดทะเบียน ปกติการอนุมัติใช้เวลานานกว่าที่กำหนดในระเบียบคือ 60 วัน เมื่อได้รับอนุมัติแล้วบริษัท PMAจะต้องจดทะเบียนกับกรมอุตสาหกรรม

และการค้า (Department of Industry and Trade) และการประกาศในเอกสารแนบท้ายในราชกิจจานุเบกษา (State Gazette) ระยะเวลาระหว่าง MOLL อนุมัติกับเวลาที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาใช้เวลานานกว่า 1 ปี

บริษัทสามารถใช้ IIA ได้จนกระทั่งบริษัทเริ่มการผลิตเป็นการค้าหรือเริ่มธุรกิจเป็นทางการ ณ จุดนี้บริษัทจะต้องยื่นขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจถาวร (Permanent Business License, Ijin Usaha Tetap หรือ IUT) จาก BKPM หรือ BKPMD กระบวนการอนุมัติใช้เวลาเป็นเดือน

นักลงทุนต่างชาติอาจเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลก็ได้ กฎระเบียบในปัจจุบันอนุญาตให้บริษัทต่างชาติเข้าซื้อกิจการในประเทศในภาคอุตสาหกรรมที่อนุญาตได้ แต่ต้องได้รับการอนุมัติจาก BKPM ก่อน อย่างไรก็ตามการอนุมัติของ BKPM จะมีเงื่อนไขให้คงสัดส่วนหุ้น ของชาว อินโดนีเซียไว้เล็กน้อยหรือเปิดช่องให้ชาวอินโดนีเซียเข้าซื้อหุ้นหรือให้บริษัทต่างชาติเพิ่มเงินลงทุนในกิจการนั้น กระบวนการอนุมัติอาจกินเวลาถึง 2 เดือน

ในปี 1998 รัฐบาลได้ประกาศใช้ Jakarta Initiatives เพื่อลดอุปสรรคในการปรับโครงสร้างหนี้ของกิจการ ในเดือนพฤษภาคม 1999 รัฐบาลได้ประกาศใช้กฎระเบียบที่ส่งเสริมและเป็นแรงจูงใจในการปรับโครงสร้างหนี้ ที่ช่วยลดอุปสรรคในการลงทุนของต่างชาติในกิจการที่ประสบภาวะการขาดทุน

อุตสาหกรรมบางประเภท ไม่อนุญาตให้ภาคเอกชนหรือต่างชาติเข้ามาทำการลงทุน จากประกาศของกระทรวง Investment and State-Owned Enterprise ในเดือนสิงหาคมปี 2000 ในบัญชีภาคอุตสาหกรรมที่ไม่อนุญาตให้มีการลงทุน

หลังจากปี 1990 รัฐบาลได้อนุญาตให้มีการลงทุนจากต่างชาติในอุตสาหกรรมที่ขึ้นบัญชีไว้ที่ละเล็กทีละน้อย บางประเภทมีการกำหนดเงื่อนไขไว้ มีการเปิดกว้างในอุตสาหกรรมท่าเรือ การผลิตไฟฟ้า การสื่อสาร การขนส่งทางทะเล สายการบิน รถไฟ การประปา รัฐบาลได้มีการปรับปรุงนโยบายให้ภาคเอกชนมีส่วนในการลงทุนในโครงการสาธารณูปโภคพื้นฐานโดยผ่านทาง BOO (Built-Own-Operate) และ BOT (Built-Operate-Transfer) การลงทุนในภาคนี้ไม่อนุญาตให้ต่างชาติลงทุนทั้งหมด จะต้องให้นักลงทุนชาวอินโดนีเซียมีส่วนในการถือหุ้นไม่ต่ำกว่า 51%

นอกเหนือจากบัญชีอุตสาหกรรมที่ไม่อนุญาตให้มีการลงทุนแล้ว รัฐบาลอินโดนีเซียยังสงวนอุตสาหกรรมอีกหลายประเภทไว้สำหรับกิจการขนาดเล็กของประเทศ แต่อนุญาตให้มีการลงทุนขนาดกลางและขนาดใหญ่ แต่ต้องมีการร่วมลงทุนกับบริษัทขนาดเล็ก หรือในรูปแบบสหกรณ์ President Decree No. 99/1998 ในหมวดกิจการขนาดเล็กระบุถึงรายละเอียดกิจการที่อนุญาตให้เป็นการดำเนินกิจการขนาดเล็กเท่านั้นและกิจการที่อนุญาตให้ดำเนินกิจการขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่ต้องร่วมลงทุนกับบริษัทขนาดเล็ก

3.2 รูปแบบและเงื่อนไขการลงทุน

จาก Government Regulation ฉบับที่ 20 ปี 1994 และ Ministry of Investment Decree No. 15/1994 กำหนดว่า

- การลงทุนอาจอยู่ในรูปการร่วมลงทุนระหว่างนักลงทุนต่างชาติและนักลงทุนท้องถิ่น การร่วมลงทุนอาจเป็นในรูปแบบบุคคลต่อบุคคลหรือบริษัทต่อบริษัทหรือบุคคลกับบริษัท

ก็ได้ ไม่มีข้อจำกัดด้านเงินลงทุนขั้นต่ำ (เงินทุนและเงินกู้ยืม) ขึ้นอยู่กับการตกลงของทุกฝ่าย

- การลงทุนในโครงการสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่นท่าเรือ การผลิตไฟฟ้า ระบบสายส่งไฟฟ้าสำหรับสาธารณะ กิจการโทรคมนาคม การขนส่งทางเรือ สายการบิน การประปา ทางรถไฟ การใช้พลังงานนิวเคลียร์ ควรจะอยู่ในรูปการร่วมลงทุน สัดส่วนการถือหุ้นของอินโดนีเซียควรมีอย่างน้อย 5%
- การลงทุนในรูปแบบชาติถือหุ้น 100% อย่างไรก็ตาม มีเงื่อนไขว่า ภายในระยะเวลาไม่เกิน 15 ปีหลังจากเริ่มกิจการ หุ้นบางส่วนของบริษัทประมาณ 1-5% จะต้องขายให้กับคนอินโดนีเซียหรือบริษัทของชาวอินโดนีเซีย โดยผ่านการซื้อขายโดยตรงหรือผ่านตลาดทุนในประเทศ หรือทั้งสองประเภท
- บริษัทต่างชาติสามารถถือหุ้นบริษัทท้องถิ่นได้ โดยมีเงื่อนไขว่า ธุรกิจนั้นกฎหมายอนุญาตไว้
- หลังจากเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในปี 1997 มีการเปลี่ยนแปลงระเบียบ กล่าวคือ บริษัทผู้ผลิตต่างชาติได้รับอนุญาตให้ขายผลิตภัณฑ์ในตลาดในประเทศได้ทั้งขายปลีกและขายส่ง ซึ่งในอดีตอนุญาตเฉพาะบริษัทร่วมลงทุนเท่านั้น
- ส่งออกสินค้าที่ผลิตโดยบริษัทอื่นๆ
- เป็นผู้นำเข้า
- จัดตั้งธุรกิจขายปลีกเพื่อขายผลิตภัณฑ์ของตัวเองและของบริษัทอื่น

3.3 ภาษี

ภาษีที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนจากต่างประเทศมีดังนี้

3.3.1 ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax)

ภาษีเงินได้นิติบุคคลในอินโดนีเซียเป็นอัตราก้าวหน้า ซึ่งมีอัตราภาษีดังนี้

รายได้เสียภาษี (รูเปียห์)	อัตราภาษี
50,000,000 แรก	10%
50,000,000 ต่อไป	15%
มากกว่า 100,000,000	30%

3.3.2 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

อัตราภาษีมีดังนี้

รายได้เสียภาษี (รูเปียห์)	อัตราภาษี
25,000,000 แรก	5%
25,000,000 ต่อไป	10%
50,000,000 ต่อไป	15%
100,000,000 ต่อไป	25%
มากกว่า 200,000,000	35%

3.3.3 ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีขายสำหรับสินค้าฟุ่มเฟือย (Value Added Tax (VAT) and Sales Tax on Luxury Goods)

ในกรณีทั่วไปเสียภาษีมูลค่าเพิ่มอัตรา 10% สำหรับสินค้านำเข้า การบริการและสินค้าทั่วไป นอกจากนี้ ยังมีภาษีสำหรับสินค้าฟุ่มเฟือยอีก 10% - 35% ขึ้นอยู่กับประเภทของสินค้า

3.3.4 ภาษีหัก ณ ที่จ่าย (Withholding Tax)

การจ่ายเงินปันผล ดอกเบี้ย ค่าภาคหลวง ค่าธรรมเนียมการบริการด้านวิศวกรรมและการจัดการที่เกิดขึ้นในอินโดนีเซียสำหรับผู้มีถิ่นพำนักและไม่มีถิ่นพำนักในอินโดนีเซีย จะต้องเสียภาษีหัก ณ ที่จ่าย อัตราภาษีแตกต่างกันไปดังนี้

- 1) การจ่ายให้ผู้มีถิ่นพำนักในอินโดนีเซีย หักภาษี 15% ยกเว้นการบริการด้านวิศวกรรมและการจัดการ หักภาษี 9%;
- 2) การจ่ายสำหรับผู้ไม่มีถิ่นพำนักในอินโดนีเซีย หักภาษี 20%

3.3.5 ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (Land and Building Tax)

ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างชำระเป็นรายปี อัตราภาษีโดยปกติไม่เกิน 0.1% ของมูลค่า

3.4 การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิพิเศษ

3.4.1) โครงการลงทุนทั้งหมดที่ได้รับอนุมัติจาก BKPM ในกรอบของการลงทุนจากต่างประเทศ (PMA) และการลงทุนท้องถิ่น (PMDN) จะได้รับสิทธิพิเศษดังนี้

- 1) ยกเว้นภาษีนำเข้าสำหรับ
 - 1.1) สินค้าทุนประเภทเครื่องจักร อุปกรณ์ อะไหล่ และอุปกรณ์เสริม
 - 1.2) วัตถุดิบสำหรับการผลิตเป็นระยะเวลา 2 ปี
- 2) ยกเว้นค่าธรรมเนียมในการโอนการจดทะเบียนเจ้าของเรือที่จดทะเบียนครั้งแรกในอินโดนีเซีย แต่ไม่เกิน 2 ปีหลังจากการเริ่มดำเนินกิจการ

3.4.2) สำหรับโครงการทุกโครงการ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดสำหรับกิจกรรมการพัฒนาและการวิจัยในอินโดนีเซีย ทุนการศึกษาและการฝึกอบรม และสิ่งปลูกสร้างอุปกรณ์กำจัดของเสีย จะนับเป็นค่าใช้จ่ายและหักออกจากรายได้รวมเบื้องต้น

3.4.3) สำหรับการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมหรือในพื้นที่พิเศษ จะมีสิทธิพิเศษ คือ ยกยอดการขาดทุนได้ภายใน 8-10 ปี กำหนดอัตราค่าเสื่อมราคาสำหรับทรัพย์สินที่หักค่าเสื่อมราคาได้เป็นพิเศษ

3.4.4) การลงทุนทางภาคตะวันออกของอินโดนีเซียจะได้รับสิทธิพิเศษเพิ่มเติม เช่น ลดหย่อนภาษีอาคารและที่ดิน (PBB) ถึง 50% เป็นระยะเวลา 8 ปี

3.4.5) สำหรับบริษัทใหม่ในบางอุตสาหกรรมที่จัดเป็นผู้บุกเบิก ภาษีเงินได้ของบริษัทอาจจะชำระโดยรัฐบาล สูงสุด 10 ปี หากอยู่ในเกาะชวาและบาหลี และ 12 ปีหากอยู่นอกเกาะชวาและบาหลี ช่วงเวลานี้เป็นการสะสมของระยะเวลา 3 ปีของสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานสำหรับธุรกิจบุกเบิกในเกาะชวาและบาหลี 5 ปี สำหรับที่อยู่นอกเกาะชวาและบาหลี 1 ปีของสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติม หากสามารถดำเนินการได้ตามเงื่อนไขต่อไปนี้

- 1) ว่าจ้างคนงานอย่างน้อย 2,000 คน
- 2) หุ้นสัดส่วนอย่างน้อย 20% ถือโดยสหกรณ์นับตั้งแต่เริ่มมีการผลิต
- 3) ลงทุนอย่างน้อย 200 ล้านดอลลาร์ ไม่รวมค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

โครงการใหม่ควรมีการคืนทุนภายในระยะเวลา 5 ปีนับจากวันที่ได้รับอนุมัติ หากไม่สามารถคืนทุนก่อน 5 ปีได้ เวลาที่เหลือสามารถรวมเป็น basic and additional facility ได้

3.4.6 สิทธิพิเศษสำหรับการลงทุนใน Bonded Zone:

- 1) ยกเว้นภาษีนำเข้า ภาษีสรรพสามิต ภาษีรายได้ของมาตราที่ 22 ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีขายของสินค้าฟุ่มเฟือยในการนำเข้าของสินค้าทุน อุปกรณ์รวมทั้งวัตถุดิบสำหรับกระบวนการผลิต
- 2) อนุญาตให้ส่งออกผลผลิตสำเร็จรูปถึง 50% และผลผลิตกึ่งสำเร็จรูป 100% (ในรูปของมูลค่าส่งออก) ไปยัง Indonesian custom area ผ่านกระบวนการส่งออกปกติรวมทั้งการชำระภาษีศุลกากร
- 3) กำหนดอัตราค่าเสื่อมราคาพิเศษ

3.5 การโอนเงินกลับประเทศ และการแลกเปลี่ยนสกุลเงิน (Repatriation and Convertibility)

ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องการโอนเงินทุนและกำไรกลับประเทศ นอกจากนี้อินโดนีเซียยังมีระบบการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศแบบเสรีและไม่จำกัดสถานที่แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

3.6 นโยบายด้านแรงงาน

3.6.1 ไบอโนญาตและวีซ่าสำหรับชาวต่างชาติ

วีซ่าสำหรับคณะกรรมการบริหาร จะออกให้ตลอดที่ยังได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้น ระยะเวลาของวีซ่าสำหรับทำงานในอินโดนีเซีย ขึ้นอยู่กับกฎระเบียบของประเทศ ความชำนาญและตำแหน่งว่างที่ชาวอินโดนีเซียไม่มีคุณสมบัติเพียงพอ การต่อวีซ่าขึ้นอยู่กับการต่อไบอโนญาตทำงานที่

อนุญาตโดย Regional Investment Coordinating Board ที่เกี่ยวข้อง สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเป็นผู้
อนุญาตการต่ออายุวีซ่า

Presidential Decree No. 75 of 1995 Concerning Expatriate Utilisation

อินโดนีเซียมีความต้องการพนักงานต่างชาติแต่จำกัดอยู่อาชีพและความชำนาญเฉพาะด้าน ที่ชาว
อินโดนีเซียไม่มีคุณสมบัติเพียงพอ ตำแหน่งผู้จัดการอาจเป็นชาวต่างชาติ แต่หากเป็นผู้จัดการฝ่ายบุคคล
จะต้องมีสัญชาติอินโดนีเซีย ตำแหน่งกรรมการอาจเป็นชาวต่างชาติในขณะที่หุ้นทั้งหมดหรือบางส่วน
เป็นของนักลงทุนชาวต่างชาติ

3.6.2 กฎหมายแรงงานที่เกี่ยวข้อง

Act No.22 of 1957 on Labour Disputes Settlement

ในกรณีที่มีข้อขัดแย้งด้านแรงงานสหภาพแรงงานจะต้องปรึกษารื้อกับนายจ้างหากตกลงกัน
ไม่ได้ ก็จะนำข้อขัดแย้งไปสู่ Regional Committee of Dispute Settlements ตามแนวทางที่เหมาะสม
คณะกรรมการประกอบด้วย ตัวแทนจากสหภาพแรงงาน ตัวแทนจากบริษัท และจากกระทรวงแรงงาน
(Ministry of Manpower) ในกรณีที่ข้อขัดแย้งอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ การตัดสิน
ข้อขัดแย้งจะดำเนินการโดย คณะกรรมการแห่งชาติ จากกระทรวงแรงงาน

3.7 การปกป้องการลงทุน (Investment Protection)

3.7.1 นโยบายการแข่งขัน (Competition Policies)

อินโดนีเซียประกาศ ใช้กฎหมาย No. 5 ปี 1999 เกี่ยวกับการห้ามการผูกขาดและการแข่งขันทาง
ธุรกิจที่ไม่ยุติธรรม ภายใต้กฎหมายนี้รัฐบาลห้ามการค้าที่เป็นระบบผูกขาดและไม่เป็นธรรม ที่จะส่ง
ผลร้ายต่อผลประโยชน์ของประชาชน โดยกฎหมายนี้เปิดกว้างสำหรับการลงทุนในตลาดท้องถิ่น เป็นที่
หวังว่าธุรกิจจะมีการเจริญเติบโตทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ มีการแข่งขันกันอย่างเสรี มีบรรยากาศ
การลงทุนที่ดี กฎหมายนี้มีผลบังคับใช้กับบริษัทท้องถิ่นและบริษัทต่างชาติ

3.7.2 กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property Laws)

อินโดนีเซียได้มีการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร และเครื่องหมายการค้าในปี 1997
และสอดคล้องกับสนธิสัญญา TRIPs

Act No.6 on Patents of 1989 as amended in 1997

มีลิขสิทธิ์ของผลิตภัณฑ์และวิธีการผลิต 2 ประเภท คือ ลิขสิทธิ์และอนุสิทธิบัตร (Patent and
Simple Patent) กฎหมายคุ้มครองสิทธิเป็นระยะเวลา 20 ปีสำหรับลิขสิทธิ์ และ 10 ปีสำหรับอนุสิทธิบัตร
ผู้จดลิขสิทธิ์จะต้องชำระค่าธรรมเนียมประจำปี หากไม่ชำระค่าธรรมเนียม 3 ปีติดต่อกัน การคุ้มครองจะ
ถูกยกเลิก ลิขสิทธิ์เป็นการอนุญาตภาคบังคับ และจะต้องจดทะเบียนที่สำนักงานทะเบียนเท่านั้น และมี
ผลบังคับใช้เฉพาะตลาดภายในประเทศเท่านั้น

Act No.6 on Copyrights of 1982 as amended in 1997

กฎหมายคุ้มครองการคิดค้น การประดิษฐ์ทางด้านวิทยาศาสตร์ ศิลปะ วัฒนธรรม อายุการคุ้มครองนานเท่ากับอายุนักประดิษฐ์และหลังจากเสียชีวิตอีก 50 ปี

Act No.19 on Trademarks of 1992 as amended in 1997

เครื่องหมายการค้ามีอายุ 10 ปีนับจากวันที่ได้รับอนุญาต หลังจาก 10 ปีแล้วสามารถยื่นขออนุญาตใหม่ได้

3.7.3 การยึดคืนและการชดเชย (Expropriation and Compensation)

รัฐบาลอินโดนีเซียให้คำรับรองว่าจะไม่มีการยึดกิจการให้ตกเป็นของรัฐ เว้นแต่มีกฎหมายประกาศบังคับใช้และเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนหรือเหตุผลด้านความมั่นคงของประเทศ

รัฐบาลมีภาระในการชดเชยในจำนวน รูปแบบ และวิธีการที่ตกลงกันทั้งสองฝ่าย ตามหลักการของกฎหมายนานาชาติ

3.7.4 การไกล่เกลี่ยประนีประนอม (Dispute Settlement)

ข้อขัดแย้งทั่วไปสามารถนำเรื่องเข้าสู่ Deputy Bidang Pengendalian BKPM (Deputy Chairman for Controlling) และ Peradilan Tata Usaha Negara (Court of the State's Administration) ได้ ความขัดแย้งระหว่างผู้ถือหุ้นกับนักลงทุนสามารถกระทำได้ที่ Badan Arbitrase Nasional Indonesia/BANI (Indonesian National Arbitration Board)

อินโดนีเซียเข้าร่วมเป็นสมาชิกของ Convention on the Settlement of Investment Disputes ด้วยเหตุนี้เองสามารถนำข้อขัดแย้งเข้าสู่การพิจารณาของ International Centre for Settlement of Investment Disputes ที่กรุงวอชิงตัน ดี ซี ประเทศสหรัฐอเมริกาได้

3.8 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการลงทุน

The Investment Coordinating Board of Indonesia (BKPM)

Jl. Gatot Subroto No. 44 Jakarta, 12190

Tel: (62) 21 525 2008, 5256409, 21 525 4981

Telex: 62654 BKPMIA

Fax: (62) 21 5227609

Email:

Website : www.bkpm.go.id